



Dr. Nagy Gábor ügyvéd

Tisztelt **ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG** részére!
Budapest, Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1238-2/2022
Érkezett:	2022 JUN 16.
Pályáztató:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	7

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott, [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted] z F/1.

sorszám alatti mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm a
NAGY-KOZÁK ÉS PÁTZAY Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Nagy Gábor
irodavezető ügyvéd, székhely: [redacted])

[redacted] útján a
Fővárosi Ítéltábla alperes (székhely: 1027 Budapest, Fekete Sas u. 3., képviseli:
képviselet: [redacted]) ellen kártérítés
megfizetése iránt a **Fővárosi Törvényszék** előtt 5.P.20.137/2021. szám alatt indított
perben meghozott 8. számú ítéletével szemben, valamint a **Szegedi Ítéltábla**, mint
másodfokú bíróságon Pf.III.20.373/2021. ügyszámon folyamatban volt ügyben
meghozott 6. sorszámú ítéletével szemben a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/1238-
1/2022. ügyszám alatt folyamatban lévő ügyemben a 2022. május 30. napján kelt
felhívásban foglaltaknak eleget téve az alábbiak szerint terjesztem elő a kiegészített

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjesztem elő, figyelemmel a Pp. 425. § (1) bekezdésére, illetőleg az Abtv. 27. § (1)
bekezdésére történő hivatkozással.

Pp. 425. § [Az alkotmányjogi panasz továbbítása]

(1) Ha a fél az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglaltak szerint alkotmányjogi panaszt terjeszt elő, azt az elsőfokon eljáró bíróság haladéktalanul továbbítja az Alkotmánybírósághoz.

Abtv. 27. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Kérelem:

Kérem, hogy szíveskedjen a Tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 5.P.20.137/2021/8. sorszám alatti és a Szegedi Ítéletábrá, mint másodfokú bíróság Pf.III.20.373/2021/6. sorszámú ítéletek alaptörvény-ellenességét megállapítani és az Abtv. 43. §-ának megfelelően a határozatokat megsemmisíteni.

Abtv. 43. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. AZ INDÍTVÁNY BENYÚJTÁSÁNAK TÖRVÉNYI ÉS FORMAI KÖVETELMÉNYEI

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperessel szemben társtettesként, nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel, védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntette és bűnsegédként elkövetett, életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt indult büntetőeljárás, amelyben az illetékes bíróság 2011. január 26. napján elrendelte az előzetes letartóztatását.

A Fővárosi Törvényszék a 2014. október 30. napján meghozott 24.B.1400/2013/163. számú ítéletével a felperest felmentette az ellene emelt vádak alól, és az – addig többször meghosszabbított – előzetes letartóztatását megszüntette. Az ítélettel szemben fellebbezés folytán eljár alperes a 2015. szeptember 22. napján meghozott 1.Bf.36/2015/62. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte a felperes vonatkozásában, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította, továbbá elrendelte a felperes előzetes letartóztatását.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2017. február 25. napján meghozott 10.B.62/2016/67. számú ítéletével megállapította a felperes bűnösségét társtettesként elkövetett emberölés bűntettében, amely ítéletet az alperes a 2018. február 26. napján meghozott 6.Bf.186/2017/43. számú ítéletével megváltoztatott, és a felperest felmentette az ellene emelt vádak alól bizonyítottság hiányában.

Egyidejűleg a felperes – addig többször meghosszabbított – előzetes letartóztatását megszüntette. Az alperes ítéletével szemben az ügyészség fellebbezéssel élt, amelyet azonban visszavont, így az ítélet a felperes vonatkozásában 2018. május 03. napján jogerőre emelkedett.

Az alperes a 6.Bf.186/2017/50-I. számú iratában értesítette a felperest az ítélet jogerőre emelkedéséről, azonban az nem tartalmazott tájékoztatást a Magyar Állammal szemben indítható kártalanítási eljárásról. Egyébként az értesítés a felperes címéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

A fentiekre tekintettel tehát a felperesnek nem volt lehetősége arra, hogy a szabadsága alaptalan korlátozása vonatkozásában, határidőben kártalanítási pert kezdeményezzen a Magyar Állammal szemben.

Ily módon tehát a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság fenti körben elmaradt tájékoztatása olyan súlyos és releváns jogsértése a bíróságnak, amely egyértelműen alátámasztja azt, hogy a felperes a Fővárosi Ítéltábla tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása miatt nem tudta érvényesíteni a kártalanítással összefüggésben a jogos igényeit, mely mulasztásával az Ítéltábla tételes jogszabályt sértett és ezzel rendkívüli érdeksérelmet okozott a felperesnek.

Erre tekintettel a felperes az alperes ellen pert indított kártérítés megfizetése tárgyában, melyet a Fővárosi Törvényszék a jelen alkotmányjogi panasz keretei között támadott ítéletével elutasított, s mely határozatot a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság – szintén a jelen alkotmányjogi panaszban sérelmezett ítéletével – helybenhagyott.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperes határozott jogi álláspontja szerint a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Pf.III.20.373/2021/6. sorszámú ítélete eljárást lezáró döntésnek minősül, figyelemmel arra, hogy ezen döntés volt az, amely a fenti körben a kártérítés megfizetése tárgyában a keresetet érdemben elbírálta.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság ezen döntés meghozatala során volt utolsó alkalommal abban helyzetben, hogy a felperesnek okozott alapjogsérelmet kiküszöbölje.

A fentiek alapján az indítványozó jogi álláspontja szerint a jogorvoslati lehetőségeit teljes mértékben kimerítette.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A felperes előadja, hogy a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Pf.III.20.373/2021/6. sorszám alatti ítéletét 2019. március 09. napján vette át, ezért a jelen alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidőn belül terjeszti elő.

Abtv. 30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcva napon belül lehet írásban benyújtani.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó a fenti peres ügyben felperesi pozícióban járt el, így érintettsége álláspontja szerint külön bizonyítást nem igényel, a perben hozott döntések egyértelműen meghatározzák a jogait és kötelezettségeit.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-ában foglaltakra figyelemmel a felperes eladja, hogy a bírói döntések Alaptörvény ellenessége a bírói döntéseket érdemben befolyásolta, azokat lényegében meghatározta, így módon helye van az alkotmányjogi panasz befogadásának.

A felperesi álláspont szerint az alkotmányjogi panasz befogadása azon okból is indokolt, hogy a bíróságok kötelező jellegű tájékoztatásának elmulasztása tárgyában a jogorvoslatra jogosult nem tudott jogorvoslattal élni, mely a tisztességes eljárás és a jogorvoslat alapjogának érvényesülése szempontjából alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinthető.

Abtv. 29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

2. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A felperes határozott jogi álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék 5.P.20.137/2021/8. sorszám alatti és a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Pf.III.20.373/2021/6. sorszámú ítélete az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésébe, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdésébe, illetőleg a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközik.

Alaptörvény IV. cikk

(4) Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytelenül korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.

Alaptörvény XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A felperes határozott álláspontja szerint nem vitatható az alperes súlyosan jogellenes, felróható magatartása, tényyszerűen az, hogy a régi Be. 583. § (5) bekezdésében megjelölt törvényes kioktatási kötelezettségének a Fővárosi Ítéltábla nem tett eleget. Figyelemmel a 104/2009. (X. 30.) AB határozatra is, a felróható magatartás miatt a kártérítési felelőssége az alperesnek fennáll.

104/2009. (X. 30.) AB határozat

Az ügyészt és a bíróságot tájékoztatási kötelezettség terheli a terhelt kártalanítási igényének jogalapja, az igény érvényesítésének határideje és a határidő kezdő időpontja tekintetében.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi felróható magatartás és a bekövetkezett kár között nincs okozati összefüggés, ezért a keresetet elutasította, melyet a másodfokú bíróság helybenhagyott.

A felperes határozott jogi álláspontja szerint azonban e körben téves és megalapozatlan mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Szegedi Ítéltábla jogi állásfoglalása. A perben nem vitatott tény, hogy a felperes címéről a Fővárosi Ítéltábla tájékoztatása - mely szerint a Legfőbb Ügyészség a fellebbezést visszavonta - „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Az sem vitás, hogy erre tekintettel beállt a kézbesítési vélelem (fikció), tehát a végzést kézbesítettnek kell tekinteni. Egyébként a kártalanítási igény jogvesztő határideje is a kézbesítési vélelem (fikció) alapján megindult. A felek között az sem volt vitás, hogy a felperes a védőjén keresztül értesült kizárólag arról, hogy a Legfőbb Ügyészség visszavonta a fellebbezését, ily módon a Fővárosi Ítéltábla döntése jogerőre emelkedett.

Különösen erre tekintettel megalapozatlan a Fővárosi Törvényszék, illetőleg a Szegedi Ítéltábla ítéletének azon állítása, miszerint közömbös ennek a végzésnek a tartalma, illetőleg hogy irreleváns az, hogy volt-e benne a régi Be. szerinti tájékoztatás vagy sem.

Önmagában azon körülmény, hogy „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a küldemény, jogi álláspontom szerint semmilyen formában nem eredményezheti az alperes mentesülését.

Megalapozatlan az elsőfokú ítélet [71] bekezdése is, miszerint a felperes „nem vette át a levelet, annak tartalmáról nem szerzett tudomást”. Ezzel szemben jogi tény, hogy éppen a kézbesítési vélelem (fikció) szabályai szerint a küldeményt kézbesítettnek kell tekinteni.

Megjegyzendő, hogy ellenkező esetben a kártalanítási per jogvesztő határideje sem indulhatott volna meg, ebből pedig az következik, hogy nem lehet a kézbesítés tényét eltérően megítélni a kártalanítási- és a jelen kártérítési per szempontjából. Amennyiben a kézbesítési vélelem (fikció) alapján a kártalanítási perindítási határidő megindult, úgy nyilvánvaló, a kártérítési perben is kizárólag ezen kézbesítési vélelem szabályai szerint kézbesítettnek kell tekinteni a Fővárosi Ítéltábla szóban forgó iratát, s ez pedig azt eredményezi, hogy az okozati összefüggés ily módon a jogellenes magatartás és a bekövetkezett kár között fennáll.

Az sem vitás a jelen perben, hogy a felperes védőjén keresztül tudomást szerzett a határozat tényleges tartalmáról.

Az elsőfokú bíróság ítéletének [74] bekezdése vonatkozásában rögzítendő a Kúria Pfv.22.074/2017/12. számú precedens értékű határozata, melyet a Győri Ítéltábla Pf.III.20.134/2017/4/I. sorszám alatti jogerős ítéletével szemben benyújtott felülvizsgálati eljárásban hozott meg a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése tárgyában.

E körben a Kúria egyértelműen és határozottan foglalt állást, hogy a régi Be. 583. § (5) bekezdésében foglalt kötelezettség megszegése - a kártalanítási igény jogalapjáról és az igény érvényesítésének határidejéről - megteremti az okozati összefüggést a jogellenes magatartás és a bekövetkezett kár között.

A Kúria álláspontja szerint az alperes hasonló, kirívóan súlyos jogalkalmazási tévedése a jogalkalmazó szerv felróhatóságának megállapítását megalapozza.

A Kúria rögzíti, hogy teljesen indifferens az, hogy a felperes „más forrásból” - akár ügyvédjén keresztül vagy az interneten stb. - tudomást szerezhetett a kártalanítási igényéről, hiszen a jogalkotó szándéka az volt, hogy a bíróság a régi Be. 583. § (5) bekezdésében foglalt tájékoztatását a régi Be. 583. § (1) bekezdésében megjelölt határozat közlésével egyidejűleg tegye meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének [73] bekezdése, amely arra mutat rá, hogy a korábban eljáró védőnek nem okozhatott gondot néhány héten belül az új Pp. szerinti keresetlevél megszerkesztése és beadása, csak utalni szeretnék arra, hogy nyilvánvalóan az eljáró bírónak e körben az ügyvédi munka bonyolultságáról és összetettségéről, valamint nehézségéről nincs pontos információja, hiszen a felperesnek a több évvel korábbi, volt munkahelyeit kellett felkeresnie, munkáltatói igazolásokat kellett beszerezni olyan gazdasági társaságoktól, amelyek többször székhelyt is változtattak, így módon ezen okiratok, igazolások felkutatása és megszerzése gyakorlatilag rendkívül komoly időt vettek igénybe.

Összegezve tehát, miután nem vitás jogi tény, hogy a Be. 583. § (5) bekezdésében rögzített tájékoztatási kötelezettségét az alperes súlyosan megszegte, nem hivatkozhat arra, hogy a felperes más módon is hozzájuthatott volna a szükséges információkhoz, tehát az alperes jogi felelőssége szempontjából ez nem rendelkezhet relevanciával, ahogyan ezt a Kúria a fentebb megjelölt precedens értékű határozatában kimondta.

A fentiekén túl az új Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a Fővárosi Törvényszék ítéletének a jogi indokolásának tartalmaznia kellett volna azon indokokat, amelyek miatt az elsőfokú bíróság ezen jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, azaz a fenti precedens jellegű döntésétől. Az elsőfokú bíróság ezen törvényi kötelezettségét elmulasztotta.

Pp. 346. § [Az ítélet tartalma]

(5) A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítotttnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

Megjegyzendő még a perben, hogy amikor a Magyar Állam számára „kedvező”, akkor a kézbesítési vélelem (fikció) alapján a határidő számítása megindul, amikor pedig a felperes hivatkozik arra, hogy a kézbesítési vélelem (fikció) alapján részére a határozat kézbesítésre került, akkor ebből, annak „nem kereste” volta miatt hátrányos jogkövetkezményt állapítanak meg a bíróságok a felperes terhére. Egyébként összességében azon bírósági megállapítás, hogy teljesen mindegy, hogy mi volt az ítéletküldeményében, hiszen azt az alperes „nem kereste” volta miatt nem ismerhette meg, a jogállami keretek között nehezen értelmezhető.

Összességében tehát megállapítható a fentiekben kifejtett jogi érvelés szerint, hogy a Fővárosi Törvényszék 5.P.20.137/2021/8. sorszám alatti és a Szegedi Ítéletküldemény, mint másodfokú bíróság Pf.III.20.373/2021/6. sorszámú ítélete az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésébe, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdésébe, illetőleg a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközik, így módon azok megsemmisítése indokolt.

3. EGYÉB NYILATKOZATOK ÉS MELLÉKLETEK

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Figyelemmel arra, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott határozat felfüggesztése nem értelmezhető, ezért e körben az indítványozó nem terjeszt elő kérelmet.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jelen beadványomhoz ismételtelen csatolom az indítványozó által adott ügyvédi meghatalmazás másolatát (F/1.).

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 57. § (1a) bekezdése alapján az indítványozó akként nyilatkozik, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal összefüggésben a neve és adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

F/2. szám alatt csatolom valamennyi releváns irat másolatát.

Budapest, 2022. június 15.

Tisztelettel:



felperes/indítványozó

jogi képv.:

